

arbejde – nu udføres på EU-plan til gavn også for de nordiske lande.

Vi kunne godt finde det en overvejelse værd at gå andre områder igennem så at sige med en tættekam for at se, om der er muligheder for bedre anvendelse af eksisterende europæiske ordninger.

Ser man f.eks. på udviklingsordningerne for studerende, er der EU-programmer med mildt sagt ganske mange penge, som også kan søges af nordiske studerende. Det vil være oplagt at se på, om disse programmer i højere grad kan indgå i den nordiske udveksling, og hvis det er tilfældet så anvende de sparede midler på en udveksling af gymnasiaster og folkeskoleelever, hvor behovet er stort, og hvor støttemulighederne skal findes alene i det nordiske.

Ministeren skriver i redegørelsen: Det må erkendes, at det ikke er lykkedes at få ryddet alle grænsehindringer mellem de nordiske lande af vejen.

Det er desværre så sandt, som det er sagt.

Ministerens svar er, at man har iværksat en redegørelse, fordi det kræver en grundig analyse at koordinere f.eks. skatteregler og arbejdsmarkedsregler, for, som det også siges, reglerne er komplekse og vil ofte være præget af specielle nationale hensyn og traditioner.

Her tror jeg, at ministeren rører ved noget meget centralt, om end hun udtrykker sig meget diplomatisk. Jeg skal ikke udelukke, at der kan være behov for yderligere analyse, men det helt grundlæggende problem er dog nok mangelen på politisk vilje og ønsket om at beskytte egne interesser.

Vi er enige med ministeren i, at det er kompliceret at koordinere skatte- og arbejdsmarkedsregler. Men disse problemer og debatten om dem er jo unægtelig ikke af nyere dato, og skridtene mod en løsning har hidtil været meget små. Derfor er der behov for en mere udtrykt politisk vilje til at finde frem til en fornuftig løsning.

Jeg har så forstået, at der i næste uge vil finde et møde sted mellem de relevante svenske og danske ministre, og at man fra dansk side har forslag til en model, som skulle kunne løse problemet. Så er der jo kun at håbe, at den politiske vilje er til stede på begge sider.

I forbindelse med det fælles arbejds- og uddannelsesmarked i Norden nævnes også, at ministerrådet har oprettet servicetelefonen Hallo Norden med det formål at hjælpe borgerne med at finde rundt i de regler, man skal bruge, hvis

man flytter til et andet nordisk land. Det er et fortræffeligt initiativ, men det er ikke nok.

Enhver, der eksempelvis har været, jeg havde nær sagt så uheldig at tjene penge i et andet nordisk land eller har haft behov for sociale ydelser, har oplevet, at de kommunale myndigheder også i de store kommuner er aldeles blanke og uvidende om de gældende regler.

Derfor er der behov for, at Nordisk Ministerråd ud over servicen til den enkelte borger tager initiativ til en informationsindsats over for de kommunale og de regionale myndigheder, så de også er i stand til at vejlede borgerne.

Jeg skal slutte dette indlæg med nogle bemærkninger om budgettet og budgetproceduren. Jeg har i tidligere år udtrykt anerkendelse af, at Nordisk Råd i større grad er blevet inddraget i budgetproceduren. Det er en anerkendelse, jeg desværre ikke kan gentage i år, da det finske formandskab har udvist en efter vor vurdering ret negativ attitude over for rådets budgetudvalg.

Retfærdigvis skal jeg da tilføje, at det efter en del møje og besvær er lykkedes at nå til enighed om budgettet.

Vi er enige med ministeren i, at det er vigtigt at fastholde, at budgettet er de nordiske regeringers instrument til at gennemføre de fælles politikker. Men det forudsætter både en balance og en lydhørhed over for rådets ønsker om politiske prioriteringer.

Som noget nyt indeholder budgettet for 2002 en post på 10 mio. kr. til ministerrådets strategiske reserver – i øvrigt i lighed med en tilsvarende post på kulturområdet, som blev oprettet sidste år.

Disse puljer er i sig selv fornuftige, fordi de kan anvendes hurtigt til nye initiativer og til tværsektorale initiativer. Men risikoen ved dem er, at de nemt kan koble rådet uden for indflydelse. Derfor er det vigtigt, at der ved udmøntningen af puljerne gennemføres en samrådsprocedure, som også nævnes i redegørelsen. Jeg vil godt understrege dette ved denne lejlighed, for det er mit indtryk, at samrådsproceduren med kulturministrene i det forløbne år ikke fungerede tilfredsstillende.

Med hensyn til den nye budgetprocedure ser vi med stor tilfredshed på, at budgettet fremover vil blive baseret på konkrete, udarbejdede planer. Det vil givetvis styrke kvaliteten i indsatsen. Vi kan også kun være enige i, at budgetdirektivet fremover bliver et væsentligt instru-